

Poezji OCZY Wielkie

Konkursy Literackie (2014-2017)
dla szkół gimnazjalnych Powiatu Ostrowskiego

**Poezji
Oczy
Wielkie**

Poezji Oczy Wielkie

**Konkursy Literackie (2014-2017)
dla szkół gimnazjalnych
Powiatu Ostrowskiego**

Koordynator projektu:

JAN PROKOP

Organizatorzy i Jury Konkursów Literackich
dla Szkół Gimnazjalnych Powiatu Ostrowskiego:

Iwona DEMBCZYŃSKA, Marzenna PODSKARBI, Jan PROKOP

Współpraca:

Joanna WOLIŃSKA, Klaudia FORMALCZYK, Izabela GÓRNA

Korekta:

Wiesława DOBRAS

Projekt okładki, skład i łamanie:

Tomasz GAŚKA

Copyright by

II Liceum Ogólnokształcące im. Władysława Reymonta
w Ostrowie Wielkopolskim

Wydanie I, 2017

Wydawnictwo VERA

ISBN: 978-83-947344-3-5

Rysunki i ilustracje za zgodą Vera:

Collection of press drawings. Collection for publishers. Londyn.

I KONKURS LITERACKI

27 lutego 2014 r. w murach II Liceum Ogólnokształcącego im. Władysława Reymonta odbyła się pierwsza edycja Konkursu Literackiego dla szkół gimnazjalnych Powiatu Ostrowskiego pod patronatem Starosty Ostrowskiego. Spośród uczestniczących w konkursie szkół w uroczystości wręczenia nagród wzięło udział jedenastu laureatów wraz z opiekunami. Oprawę artystyczną spotkania zapewniły utalentowane uczennice liceum. Jedna z nich wykonała na skrzypcach utwór Enio Moricone, a druga artystycznie zinterpretowała nagrodzone wiersze młodych twórców.

Nagrodę Grand Prix otrzymała **Agata Janczak** z gimnazjum w Lamkach.

I miejsce zajęła **Izabela Górna** z gimnazjum w Raczykach.

Dwa równorzędne II miejsca zdobyły: **Hanna Góźdź** z IV Gimnazjum w Ostrowie Wielkopolskim i **Maria Świerzevska** z gimnazjum w Lewkowie.

Dwa równorzędne trzecie miejsca zajęły: **Wiktoria Skrzypek** z gimnazjum w Gorzycach Wielkich i **Weronika Makowiecka** z gimnazjum w Granowcu.

Wśród wyróżnionych znalazły się następujące osoby: **Wiktoria Chałupnik, Arkadiusz Cwiertniak, Wiktoria Rachwalska, Klaudia Śniatała, Roksana Tuziak.**

Nagrody wręczali, między innymi, dyrektor II Liceum Ogólnokształcącego im. Władysława Reymonta, dr Karol Marszał w obecności wszystkich nagrodzonych, ich opiekunów — polonistów oraz organizatorów konkursu: Iwony Dembczyńskiej, Marzenny Podskarbi i Jana Prokopa.

Agata Jańczak

New Year City

bluzg kofeinowej mgły
liże neonowe kształty

obrodziły w tym roku
okienka życia
i izby wytrzeźwień

krwawią stalowe jabłonie
chyba coś w nich zgniło
głupio mówić
system im się zawiesił
(mimo wszystko Hesperydę, gdzie moje złoto)

korowód miedzianych bachantek
wciąga wieszczki do krzaków
by ochronić las jednego drzewa

święci cichociemnego edenu
zamiatają anioły zakrzuszone śniegiem lata
(s)trojańska Heleno której nie chciał Paryż
powalasz
nie wiem why

Izabela Górna

Jest takie miejsce

Jest takie miejsce
na dnie mojego serca
którego nie zburzy żadna armia
miejsce gdzie nikt mnie nie
słyszy w którym ukryłam wspomnienia
i najskrytsze marzenia

Jest takie miejsce
do którego chętnie powrócę
i myślami cały czas będę tam
miejsce magiczne
na zawsze w duszy zapisane
w których wiatr porywa moje
smutki
a łza zamieniła się w diament

Jest takie miejsce
w którym przysiadam
na progu nocy
gdzie nadzieja powraca do życia
miejsce w którym
otwieram szeroko serce
które nadaje mi sens i rytm

To jest to miejsce
do którego w snach się przytulam
to jest to miejsce bez którego nie potrafię żyć
to jest to miejsce w którym jestem szczęśliwa
TU I TERAZ

Hanna Gózdź

Małóg

Może jeszcze chwileczkę...
albo dwie...
sama nie wiem,
przecież tak trudno jest się oderwać...
od pasji.
Więc tworzę,
tworzę i tworzę,
i żyję szczęśliwa.
W swym żywiole,
w mym świecie,
nic nie potrzebuję,
czas staje się wieczny.
Więc tworzę,
tworzę i tworzę,
i żyję szczęśliwa.
Czasami tchu i sił brakuje,
ale przecież muszę,
nie umiem przestać.
Więc tworzę,
tworzę i tworzę.
I umieram spełniona.

Weronika Makowiecka

Granowiec — moja mała Ojczyzna

Moja wieś... jest częścią mojego życia.
To tu, w tym miejscu, stawiałam pierwsze kroki.
To tu, od dzieciństwa, w każde wakacje leżą na łąkach.
Moja wieś jest inna od wszystkich miejscowości,
jest wyjątkowa...
Jest pełna niezwykłych miejsc,
W których można usiąść i choć na chwilę oderwać się
od szarej codzienności.
To tutaj są piękne lasy, kolorowe łąki i pola.
Każdy znajdzie coś dla siebie...
Jest park, gdzie odbywają się ważne uroczystości
i boisko, gdzie rozgrywane są wspaniałe mecze,
I plac zabaw, gdzie każde dziecko czuje się radośnie.
Jest szkoła, która pomaga nam spełniać nasze marzenia
i kościół, w którym modlą się wierni.
Rozmaitości jest co nie miara...
Najważniejsi są jednak ludzie,
bo każdego dnia niosą pomoc drugiemu człowiekowi.
To ważne i godne podziwu!

Moja wieś... choć niewielka, to jednak niezwykła.
Moja wieś... od innych miejsc mi droższa.
Moja wieś... to moja mała Ojczyzna.

Wiktoria Skrzypek

Podziękowanie

Mała miejscowość, mało kto o niej wie.
Nie szczyli się sławą ani bogactwem,
lecz kiedy z okna wejrzę w nią ukradkiem,
me serce z miłości zaczyna bić mocniej...

To w tej małej wiosce
Pierwsze me zdania z ust wypląnęły.
Tu przeżyłam wszystkie możliwe emocje...

Dziś dziękuję za każdy dzień spędzony tutaj,
bo następny może być ostatnim.

Godzina za godziną biegnie nieustannie,
a ja z każdą sekundą jestem coraz starsza.
Czasu nie cofnę, życia nie powtórzę...

Choć jeszcze dorostłość mi nie doskwiera,
dziękuję Topolo za ptaki i drzewa,
za pola, na których rośnie pszenica,
za domy, ulice i przeżycia.

Choć w nazwie jest Mała,
dla mnie absolutnie wspaniała.

II KONKURS LITERACKI

10 marca 2015 roku odbyła się uroczystość rozstrzygnięcia drugiej edycji Konkursu Literackiego dla szkół gimnazjalnych Powiatu Ostrowskiego pod patronatem Starosty Ostrowskiego. Spośród uczestniczących w konkursie szkół w uroczystości wręczenia wzięło udział dwunastu laureatów wraz z opiekunami.

Organizatorzy i równocześnie jurorzy konkursu w składzie: Iwona Dembczyńska, Marzenna Podskarbi, Jan Prokop przyznali następujące nagrody:

Dwa równorzędne pierwsze miejsca zajęły: **Joanna Wolińska** z Publicznego Gimnazjum Sióstr Salezjanek im. Świętego Jana Bosko (opiekun: Iwona Śmiechowska) oraz **Oliwia Wachna** z Gimnazjum im. Polskich Noblistów w Nowych Skalmierzycach (opiekun: Dorota Bukowska).

Drugie miejsce: **Julia Banasiak** z Gimnazjum nr 4 im. Powstańców Wielkopolskich (opiekun: pan Roman Dolata). Trzecie miejsce: **Izabela Górna** z Gimnazjum w Raczykach (opiekun: Elżbieta Kowalska).

Wyróżnienia otrzymały następujące osoby: **Wiktoria Misiak, Julia Śmiechowska, Hanna Góźdz, Agata Grzeszczyk, Sylwia Kaczmarek, Arkadiusz Cwiertniak, Kinga Stempin, Paulina Szyszka.**

Wszystkim nagrodzonym oraz ich opiekunom serdecznie pogratulował dyrektor szkoły dr. Karol Marszał, a organizatorzy podkreślili wysoki poziom nadesłanych tekstów.

Joanna Wolińska

ostrowski Paryż

Parki, kościoły, ludzie...
i katedra.

Czas pędzi nieubłaganie.

Uderz w dzwon Dzwonniku z Notre Dame!

Nie uderzył.

Odszedł.

Droga kręta ciągnie się, prowadzi w nieznane.

Parki, kościoły, ludzie...
i konkatedra.

Zmiana.

Tu czas stanął.

Zemdłał.

Bluszcz dusi cegły,
bruk miażdży ziemię.

Dźwięk trąbki, hejnał i...
uśmiech.

Wielka zmiana.

O Dzwonniku z Notre Dame...
bądź...

Został.

Dzwon człowieczeństwa nareszcie rozbrzmiął.

Oliwia Wachna

Popiół Wszechświata

Tych oktanów nie trawią silniki.
One płyną przez ludzkie aorty.
Iskry młodości znów wyzwalają zbuntowany zapłon.
Smarując turbiny Szczęścia, nie warto żałować
Cierpliwości.
Z lekkich zatarć więzi z czasem
wypadają ostre zębatki.
Sprawdzony sposób na biegi życia?
Docierać je jednym śladem
wsparcia przez kilkaset pierwszych nieporozumień.
Pasja Odcięcia od przeszłości...
wrozumiały obrotomierz właśnie się kończy.
szacunek dla każdej prędkości...
i każdej deklaracji.
Koła bezołowiowej Wolności
miażdżą kreatywność ograniczeń.
Rykiem zakochanych cylindrów
tłoczemy nasze uczucia,
pędząc jak białe gwiazdy
na spopielonym niebie wszechświata.

Julia Banasiak

Spacer z burmistrzem

O! Witam Pana.
Kawa, herbatka...
Jak miło.
Partyjka szachów?
Z wielką chęcią.
Jakie widoki!
Ratusz, piękne kamienice.
Panie burmistrzu,
Chodźmy na spacer.

Jaki tu gwar.
O, to Park Miejski!
Fontanny, amfiteatr.
Tyle ludzi!
Zostańmy tu jeszcze chwilę.
Gdzie teraz jesteście?
W żydowskiej synagodze.
Jaka piękna.
Tak dostojnie wznosi się ku niebu
i mruga do nas błyszczącym witrażem.

A teraz?
To Piaski- Szczygliczka!
Malownicze miejsce.
Ja tu zostanę.
Dziękuję za spacer panie Rowiński.

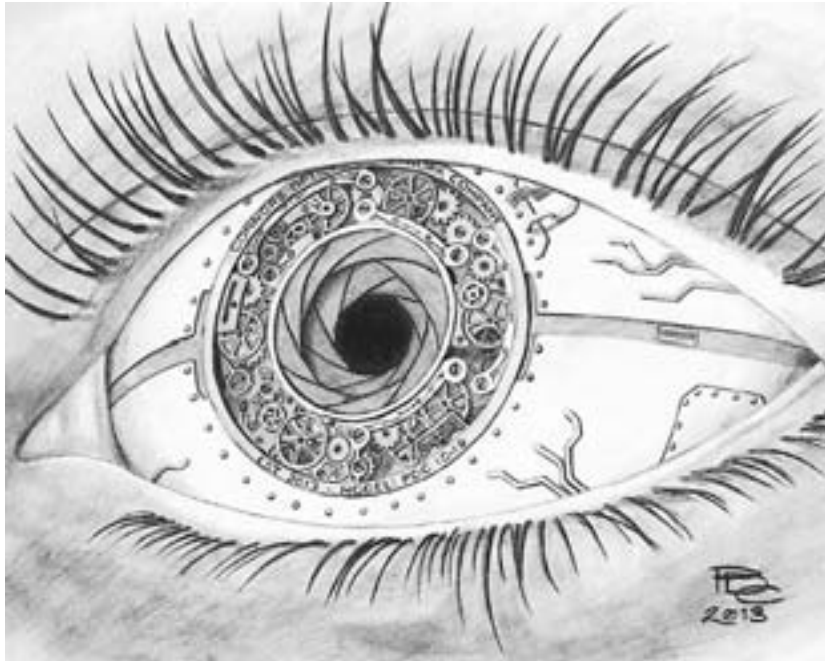
Izabela Górna

Przystań

Jestem jak ptak
przemierzający inny świat
jestem jak gwiazda
na pochmurnym niebie
samotna i niewidoczna
Kiedy noc wstaje
oddycham marzeniami
gdy ciemność
ściąga na mnie złe sny
budzi się we mnie inny świat
budzą się piękne wspomnienia
Uciekam
od zgiełku codzienności
uciekam
przed doliną czarnych deszczy
uciekam
od świata fałszywego do dna
Zamykam swój ból
tonę w potoku słów
błądzę w labiryncie własnych myśli
jestem poza granicami rzeczywistości
To tu
to tu wszystko się zaczęło
tu

w biegu stanął czas
tu
cicho szumi wiatr
tu
drzewa tańczą walca
a ja
latam wyżej gwiazd
Nie chcę uciekać stąd
chcę tu zostać
ale trzeba się przebudzić
kraina czarów

sen
tak bardzo nierealny
Chcę przestać śnić
i wskrzesić te sny
podnoszę powieki
i chowam strach
to jest mój świat
Choć ciemno i przeraźliwie
nie widać drogi mej
a miłość
głęboko ukryta jest
rozświetlam blaskiem wspomnień
mój szlak
Świat jest taki
jakim go widzimy
spójrz i zobacz to co ja
wystarczy zajrzeć
w głębie ludzi
i odszukać swój wymarzony świat
Tu bije moje serce
tu jest moje miejsce
tylko jeden w życiu mamy dom
to właśnie jest MÓJ DOM
mój świat
moim azylem
bezpieczną przystanią mojego serca

III KONKURS LITERACKI

11 marca 2016 roku tradycyjnie w II Liceum Ogólnokształcącym im. Władysława Reymonta w Ostrowie Wielkopolskim odbyło się rozstrzygnięcie III Konkursu Literackiego dla szkół gimnazjalnych Powiatu Ostrowskiego. W uroczystości podsumowania konkursu wzięła udział nagrodzona młodzież wraz ze swoimi opiekunami.

Główne nagrody otrzymali:

I miejsce: **Aleksandra Kupczyk** z Gimnazjum nr 4 w Ostrowie Wielkopolskim , dwa II miejsca: **Alicja Macek** z Gimnazjum Sióstr Salezjanek w Ostrowie Wielkopolskim oraz **Amelia Skowrońska** z Gimnazjum Polskich Noblistów w Nowych Skalmierzycach, dwa III miejsca: **Adam Wawrzyniak** z gimnazjum w Raszkowie oraz **Arkadiusz Ćwiertnia** z gimnazjum w Raczycach.

Wśród wyróżnionych znaleźli się:

Gabriela Maciak, Wiktoria Gaszczyńska, Jan Olejniczak, Karina Zimniak, Małgorzata Perz, Maja Kupczyk i Justyna Wawrzynowicz z Gimnazjum w Odolanowie. Prace młodych autorów oceniało jury w składzie: Iwona Dembczyńska, Marzenna Podskarbi i Jan Prokop.

Aleksandra Kupczyk

W ciszy

pędzącego wiatru
wędnących roślin
sennego oddechu

słyszę krzyk
złamanego serca
zawiedzionego człowieka
umierającego w samotności

widzę
oczy zamykające się na zawsze
ostatni szczery uśmiech
początki życia wiecznego

czuję
pierwszą i ostatnią miłość
zapach wolnej duszy
uciekającej z więzienia cierpień

chcę
być przy tobie
i przytulić się do człowieka
który rozumie
czym jest strata
czym jest miłość
czym jest koniec
czym?

Amelia Skowrońska

Podróż w krainę marzeń

Ogłuszająca cisza
jedyne co słyszeć, to szczekanie
psa gdzieś w oddali
Boję się
Z zamkniętymi oczami
spoglądam w niebo
Co tam jest?
Czuje, że ciąży na mnie ciężar...
a może to dar od Najwyższego
Każdego dnia przebywam jakąś drogę,
niestety w ekspresowym tempie
Mam mało czasu
Pamiętasz jeszcze troskliwe, matczyne spojrzenie?
Pamiętasz świeży zapach powietrza
zaraz po deszczu?
Ach, te wspomnienia, które chcę
na zawsze zapisać w mojej pamięci
Dlaczego są tak ulotne?
Wszystko jest podróżą, po której
znajdziemy się u progu
błękitnej bramy.
Tylko marzenia pozostają...

Alicja Wiącek

Odmiennie uczucie

Ostatnio bardzo mi zależy.
Przestać nie może.
Ludzie nazywają to...
Pożądliwym marzeniem!
Ale czy jest prawdziwe?
Czy aż tak ważne?

Nie wiem,
Jak nazwać to uczucie
Towarzyszące z każdej strony.
Gdzie się nie obejrzę,
Gdzie nie pójdę
Zawsze zaczynam chcieć...
Marzyć więcej!

Taka to prawda!
Jestem człowiekiem,
Któremu nieustannie mało.
Zawsze czegoś pożąda.
Czegoś pragnie,
Ujrzeć żąda.
Zamartwia się, że...
Tego marzenia nie osiągnie...

Adam Wawrzyniak

Marzenia

Miłość to największe
moje marzenie, ale
czy na pewno?
Nikt nie wie, gdzie ją znajdę,
może w czyichś oczach?

Zachód słońca tak kolorowy!
Złoty, żółty i czerwony.
Jak bardzo chciałbym
To zobaczyć z kosmosu!

Marzę, by polecieć do
Londynu i tam z Big Bena
oglądać zachód
zwiedzać różne miejsca.

Morze tak błękitne jak niebo,
chciałbym się w nich zanurzyć
i pływać, pływać, pływać...

Pragnę też odlecieć rakieta
na księżyc, ale jestem jeszcze za młody.
Muszę czekać. Ale czy warto czekać?

Arkadiusz Ćwiertniak

Moja ostoja

Gdy życie pędzi do przodu,
gdy wszystko wokół się zmienia,
gdy natłok obowiązków przygniata,
co jest twoją oazą?

Gdzie jest twoje schronienie,
twoja Arkadia, twoje marzenie,
twoje jedyne westchnienie?

Dzisiejszy świat nie stawia barier,
w jednym dniu możesz być wszędzie-
w Warszawie, w Berlinie, w Londynie...
Możesz spełniać swoje marzenia:
zagraniczne studia, egzotyczne kraje,
wyśnzione, słoneczne, ciepłe plaże.
To wszystko w zasięgu twojej ręki,
wykonalne, tak bardzo realne!

Bierzemy udział w swoistym wyścigu szczurów,
gonimy na co dzień, co sił w nogach,
aby zawsze być najszybszym,
najlepszym, najpiękniejszym.
Robimy dwa razy więcej, niż musimy,
staramy się wszystko zrobić lepiej,
nie zważając na swoje możliwości,
za wszelką cenę zawsze musimy być... „naj”.

W ciągłym byciu pierwszym,
w życiowym zabieganiu,
w podążaniu za marzeniami,
musimy znaleźć chwile na wytchnienie, na oderwanie
się od świata. A więc, co jest ta ostoja ta oaza, tym
schronieniem? To twoje miasto! woja mała ojczyzna.
Miejsce, w którym możesz odpocząć, w którym jesteś
sobą, nikogo nie udajesz, w którym zaczynasz realizować,
swoje plany, pragnienia, założenia. Nawet spełnianie
największych marzeń. ma swój początek w twoim mieście.
Nawet, gdy mieszkasz w małej wsi, twoje pragnienia mogą
się zrealizować! Bo przecież marzenia mogą spełnić się
wszędzie i w każdym momencie.

IV KONKURS LITERACKI

7 marca 2017 roku odbył się, tradycyjnie pod patronatem Starosty Ostrowskiego Pawła Rajskiego, IV Konkurs Literacki.

Grand Prix zdobyła uczennica Gimnazjum im. Polskich Noblistów w Nowych Skalmierzycach **Agata Florczak** za wiersze pt.: „Aspiracje” i „Sen (młodzieńca) na wzgórzu”.

Pierwsze miejsce przypadło **Barbarze Ulbrych** (Gimnazjum Polskich Noblistów w Nowych Skalmierzycach) za utwory zatytułowane „Dopasowani”, „Demony”.

Drugie miejsca zajęły **Michalina Prygiel** (Gimnazjum w Raczycach) — „Jest takie miejsce” i **Angelika Niškiewicz** (Gimnazjum w Wierzbnie) — „Początek”, „Kraina snów”.

Trzecie lokaty przypadły **Weronice Kołodziej** (Gimnazjum w Świecy) — „Rodzinna miejscowość”, „Wspomnienia — moja mała miejscowość” i **Zuzannie Rosińskiej** (Gimnazjum im. Jana Pawła II w Odolanowie) — „Moja okolica”, „Moje marzenie”.

Wyróżnienia otrzymali: **Aleksandra Bachorska**, **Justyna Wawrzynowicz**, **Dorota Andrzejak**, **Martyna Schulc**, **Kacper Rataj** (wszyscy z Raczyc gm. Odolanów), **Jakub Nowacki** (Nowe Skalmierzyce).

Agata Florczak

Aspiracje

Szklane miasteczka
z pyłków wszechświata,
wzywam los,
co zesał ich mieszkańcom
tyle nieszczęść na strapione głowy,
które marzą
o płomieniu domowego ogniska,
nocach we własnych łózkach,
ogrodach z małą altaną
i o psie,
który czasem za dużo szczeka,
ale jest wierny i lubi dzieci.

Małe miasteczka
bliźsze niebu niż ziemi,
wychowujące wielu ważnych dorosłych
i ich arcyważne dzieci,
kryjcie w sobie tyle oczekiwań
i dążeń niewartych
powagi wszechświata.

Sen (młodzińca) na Wzgórzu

Daleko.
Gubiąc sens myśli
i drogę, którą zamierzam.
Poprzez szlaki ulic będę szukać nieba.
Błękitu miast, których wciąż nie znam.
Błądzić w zieleni łąk i krztusić się szarością spalin.
Minę zaułek,
czerwone cegły i ostatnia latarnię.

Usiądę na ławce,
gdzie mówiłaś,
że mieszkasz w najpiękniejszym miejscu na ziemi,
wspominając leśne, senne potoki.

Ach, słodki zapachu igliwia,
jakże wieczory bywają nużące...

Barbara Ulbrych

Dopasowani

Znam go, jest taki innym niezwykły!
Nieziemska truskawkowa słodycz jego ust
połączona z goryczą tęsknoty
i ostrym jak chili niepokojem
zawładnięty moim sercem i umysłem.

Ten zapach mnie zniewala,
obezwładnia. Nie czuję nic
prócz truskawkowych pocałunków.

Chciałabym przestać, lecz...
Ta jego delikatność,
ta niepewna pewność, że
to on jest zaginionym puzzlem
mojej dawno zapomnianej układanki.

Teraz już wiem, że on zawsze idealnie
do mnie paskował, tak
jak ja do niego.

Demony

Drwię i kipię, szydę i wyśmiewam!
Obserwuję, podsłuchuję, chowam się
w cień i... przyglądam się im.

Widzę smutek i odrazę, radość i gorycz.
Wyższość i drwinę, śmiech, płacz i śmierć.

Demony życia mnie nie opuszczają,
czekają w ciemności na mój ruch i słowa.

Czy dam im radę?
Muszę podjąć walkę!

A Bóg — już dawno odszedł,
Zabrał żywych i umarłych.

Michalina Prygiel

Jest takie miejsce

Witaj strudzony wędrowcze!

Czy chciałbyś przez chwilę usiąść, odpocząć, postuchać
ciszy?

Znam takie miejsce, gdzie cisza aż krzyczy,
Znam takie miejsce, gdzie świerszcza usłyszysz,
Gdzie ptaki zmęczone po długim locie znajdują swój dom.

Znam takie miejsce pośród lasów, ustaną kwiatami łąkę
odnajdziesz,
Gdzie w cieniu dębowej alei oczy zmrużysz leniwie.

Usiądź, odpocznij, postuchaj i zostań,
Wsluchaj się w ciszę, zaśnij na chwilę.
Nie warto pędzić, ścigać się z życiem.

I cóż ty na to strudzony wędrowcze, zostaniesz na chwilę
w mojej dolinie?

Angelika Niškiewicz

Początek

I przyszło mi tu być, dojrzewać, poznawać świat,
tworzyć siebie.

Wokół pola, lasy, drzewa, ale czy to tego chcę?

A może by tak
zamieszkać

gdzie indziej, z daleka, samotnie.

Od nowa tworzyć swój mały świat, gdzie marzenia
sięgają gwiazd.

Obcy wśród ludzi,
obcy wśród hałasu,
cierpienia,

otwarty na serca, lecz to tylko westchnienia.

Szukający sensu, zgubiony, zmartwiony.

Niczym Syzyf bez nadziei, w kółko się cieszący.

Światło, dobra droga, cel już obrany.

Nie szukaj długo szczęścia, los i tak jest pisany.

Kraina snów

Pożycz mąkę sąsiadce,
oddaj tamtej pani 2 kg jabłek!

Telefony, wspólne wieczory,
czy nie miało być tak?

Życie bez zmory.

Lipcowe czereśnie zebrane przez dzieci,
wciąż na nowo poznawane sekrety.

Nastaje zima, jakże dobra pora,
aby wtulić się w koc i udawać potwora.

Nowa siła daje moc,

aby znów zawalić noc,

śniesz o mieście najpiękniejszym,

gdzie ludzie z uśmiechem witają kalekich,

pani krzyczy dobre wieści,

lody jedzą najbiedniejsi.

Nowy czas, krótki czas, wykorzystaj go — teraz.

Weronika Kołodziej

Rodzinna miejscowość

Znam ją na pamięć
a wciąż poznaję.
Świat ciągle krzyczy: „Pędź!”
A tu czas się zatrzymuje.

Pójdę na spacer — otuli mnie ciepły wiatr.
Wyjrzę przez okno — drzewa delikatnie się kołyszą.
Zaprawdę rozgrywki — blisko znajduje się teatr.
Zechcę spokoju — zostanę obdarowana ciszą.

Zawsze mogę tu wrócić, jeśli popełnię błąd.
Drzwi — cały czas otwarte.
Smutek i samotność? Skąd!
To w tym miejscu zostały moje przyjaźnie zawarte.

Niczym stare zdjęcia —
posiada wspomnienia.
Tutaj mieszkają wszędzie
moje najskrytsze marzenia.

Otaczają mnie niesamowici ludzie.
Niczego mi tu nie brakuje.
Kiedy muszę opuścić to miejsce, robię to
w niezwykłym trudzie.
Bo mój azyl tutaj się znajduje.

Każdy włożył w niego cząstkę siebie.
Ta układanka tworzy całość.
To wszystko dotyczy i Ciebie,
bo niemal każdy ma swoją rodzinną miejscowość.

Weronika Kołodziej

Wspomnienia — moja mała miejscowość

Ktoś może stwierdzić, że nie różni się niczym od innych.
Wydaje się taka jak wszystkie.
Jednak dla mnie jest wyjątkowa.
Moja mała miejscowość.

Stary plac zabaw
Tutaj huśtałam się godzinami, śpiewając piosenki.

Niewielki las.
Właśnie w nim grałam w podchody z przyjaciółmi.

Najzwyklejsza łąka.
To przecież tu zrywałam kwiaty dla mamy.

Puste pole.
Dokładnie na nim tata nauczył mnie puszczać latawce.

Popękana droga...
W tym miejscu upadłam pierwszy raz,
ucząc się jazdy na rowerze...

Boisko.
Na którym pobijałam własne rekordy.

Park.
Na ławce zawsze siedział starszy pan, który życzył
wszystkim „miłego dnia”
Uśmiechnięta kobieta zagrabiła liście.

Pobliski pagórek.
Pewnej srogiej zimy to z niego zjeżdżałam na sankach.

Wąska rzeka.
To właśnie do niej wpadłam podczas upalnego lata...
I w niej nauczyłam się pływać.

I choć liście zgrabia inna pani.
I na ławce siedzi ktoś inny...
To jest to ta sama miejscowość,
w której odnosiłam swoje sukcesy i doznawałam porażek.
W której panował smutek i radość.
Która posiada coś, czego nikt nie odbierze.
Coś, co sprawia, że jest jedyna w swoim rodzaju...
Wspomnienia.

Zuzanna Rosińska

Moja okolica

Odolanów jest to moje miasteczko rodzinne,
Z każdą porą roku zmienia kolory,
Raz to biały, a raz zielony,
Zaś innym razem pomarańczowy.

Spacerując zawsze podziwiam piękno naszej natury.
Za każdym razem spoglądam na ratusz,
wieżę ciśnień i nasz cudowny rynek ze starymi
kamieniczkami.

Moją wędrówkę kończę przejściem do parku.
Do tego parku, w którym z przyjaciółmi spędzam
miło czas.

Ta okolica jest jak niezapomniana chwila.

Moje marzenie

Marzenie — to tylko jedno słowo, a tyle określić.
Dla każdego znaczy to coś innego.
Dla mnie jest to na przykład rzecz związana ze mną
i ze światem.
Dla kogoś innego tylko ze światem, a jeszcze innego
tylko z sobą.

Co jest moim marzeniem?
Moim marzeniem jest to żebym istniała w tym świecie,
tylko ciekawe czy mi się to uda?

Teraz świat się zmienia,
ludzie się zmieniają, jedni na lepsze, a inni na gorsze.
A gdzie ja w tym wszystkim jestem?

Spis treści

I KONKURS LITERACKI	5
<i>Agata Jańczak</i>	
New Year City	9
<i>Izabela Górna</i>	
Jest takie miejsce	10
<i>Hanna Gózdź</i>	
Nałóg	12
<i>Weronika Makowiecka</i>	
Granowiec — moja mała Ojczyzna	13
<i>Wiktoria Skrzypek</i>	
Podziękowanie	15
II KONKURS LITERACKI	17
<i>Joanna Wolińska</i>	
ostrowski Paryż	20
<i>Oliwia Wachna</i>	
Popiół wszechświata	23
<i>Julia Banasiak</i>	
Spacer z burmistrzem	25
<i>Izabela Górna</i>	
Przystań	26

III Konkurs LITERACKI	31
<i>Aleksandra Kupczyk</i>	
W ciszy	34
<i>Amelia Skowrońska</i>	
Podróż w krainę marzeń	37
<i>Alicja Wiącek</i>	
Odmienne uczucie	38
<i>Adam Wawrzyniak</i>	
Marzenia	41
<i>Arkadiusz Ćwiertniak</i>	
Moja ostoja	42
IV KONKURS LITERACKI	45
<i>Agata Florczak</i>	
Aspiracje	48
Sen (młodzieńca) na wzgórzu	49
<i>Barbara Ulbrych</i>	
Dopasowani	50
Demony	51
<i>Michalina Prygiel</i>	
Jest takie miejsce	52
<i>Angelika Niškiewicz</i>	
Początek	54
Kraina snów	55
<i>Weronika Kołodziej</i>	
Rodzinna miejscowość	56
Wspomnienia – moja mała miejscowość	58
<i>Zuzanna Rosińska</i>	
Moja okolica	60
Moje marzenie	61

